

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXI. évfolyam 2. szám

2021. február

Hit vagy tagadás

A fokozatosan és gyorsan szekularizálódó Észak-atlanti térségben a keresztyénség és az élő hit visszaszorulását több okkal indokolják, például a hatalom, a pénz és az érdekek szövetségével. Már a XIX. században elkezdődött a fanatikus isten- és vallásellenesség. A XX. század hatvanas éveitől „készítik Isten koporsóját”. Milliók tántorodtak el, és még többen feltételeztek minden aljasságot az egyházi életről. Rágalmaztak, destruáltak, és eszelősen romboltak mindent, aminek valami köze volt az istenfélelemhez. Az első világháború után számuk tovább növekedett. Az utóbbi húsz évben szokássá vált jogokat és egyenlőséget hangoztatni: „Vannak nem hívők, és vannak még istenhívő emberek.” A nem hívők „jogai” kiterjednek olyan szélsőséges határokig, mint annak idején a pártvezetőké. De maradtak tehát, akik elindulnak Isten nyomában hogy megtalálják, és boldogok legyenek. Azt se felejtjük el soha, hogy bármilyen mértékben méltatlan az ember rá, Isten képviseli, és meg is védi az ügyét. Az ellene forduló, bármilyen félelmetesen dühöngő ember nem képes Isten országát megsemmisíteni. Erre vonatkozóan is hozhatok történelmi példákat.

1966-ban J. Hillis Miller amerikai egyetemi tanár mondta ki: „Eltűnt

az Isten!” Elsősorban arra célzott, hogy az emberek tömegesen elfordulnak a keresztyén tanítástól.

Ugyanabban az évben a Time magazin egy kérdést vetett föl: „Meghalt az Isten?” Tulajdonképpen a világon tomboló gonoszság elleni gyors isteni reagálás elmaradását reklámtálták olyanok, akik soha sem fordultak hozzá segítségért.

1968-ban Atlantában Thomas J. J. Altizer tézisének szinte visszhangozták: Az Isten halott (Death is God!).

1969 nyarán felszállt az Apollo-11. Neil Armstrong karácsonykor, visszafelé a földhöz közeledve idézte a 8. zsoltár 4-5-ik versét. A hazai kommentátorok pedig leírták a végeredményt: „Isten lakását nem találták az égben”. (Ez volt a tömegkommunikáció pártatlan és „korrekt hírszolgálat” – mondjuk – karácsonyi ajándéka a magyar népnek.)

1970-ben Heinz F. B. Zahrnt több könyve közül az egyik címében kijelentette: „Isten nem halhat meg.” A protestáns teológus meggyőzően leírta az elméleti vallásosság helyébe lépő személyes Isten-élmény döntő jellegét.

Lényegében azért vetik el Isten hitét az emberek milliói, mivel Isten nem illeszthető a mi CGS-rendszerünkbe. Éppen lehetséges lenne a mérhető, tapintható istenség, mint számtalan más hitvilágban. Egy

maga formálta alak. Egy ilyen érzékletes forma viszont nem Isten, hanem bálvány lenne. A Biblia és a Tíz parancsolat pedig tiltja a bálványimádást. Isten tulajdonságai (attribútumai) kizárják a fizikai létet. Például a mindenütt jelenvalóság kizárja a megjelölhetőségét a Föld bármely helyén, hiszen akkor egyszerre nem lehetne mindenütt. Isten univerzális.

Az is lehetséges, hogy sokan „menekülnek” az istentagadásba. Ha megúszták a törvény büntető megtorlását, lelkiismeretükben ott lapanghat az önvád: Mi lesz, ha kitűdődik az égi bíró előtt a bűntény, amit eltagadott a földi bíró előtt? A bűntudat az ember életében elnémit-hatatlan. Mindenki tud másnak hazudni, de önmagának nem tud. Arra is gondolnunk kell, hogy a pusztá tagadás nem hoz semmilyen pozitív eredményt, tagadással semmire sem jut az emberiség, és attól hogy letagadunk valamit, attól semmilyen tényt nem tud senki megsemmisíteni.

Aztán ott van: Hol lakik Isten? Hol lenne a világ fővárosa? Ha beszélni szeretnél Vele, milyen sokat utaznál? Mikor lenne fogadónap, időpont? Mindez most egészen egyszerű. Én meg szoktam hajtani a fejem, bezárom a szemem, és máris ott vagyok a dicsőséges Isten trónja előtt. Még csak nem is zavarok senkit, mert nem veszek elő rózsafüzért, nem vetek keresztet, és senki nem hallja a gondolatomat: „Mennyei Atyám, Istenem!” Imádkoztam tömegközlekedési eszközökön utazva. Káromkodó munkatársak között hangtalanul, s belül zokogva Isten

előtt: „Atyám bocsáss meg nekik! Nem tudják, hogy mit beszélnek!” A halálos beteg menyasszonyomért. A gyermekeinkért, később az unokáinkért, amikor vizsgák előtt álltak. A betegágyon, hangoskodó társaim mellett. Olyan nehéz volt eltérni még a kórteremben is a káromkodásaikat. „Ötös, segíts!” Mondta az ágyszámomat. Amikor gyanút fogott felhasználta részleges vallási informáltságát, és ocsmány szavakkal Jehovát káromolta, groteszk hálából és egyúttal zsarolásként. Imádkoztam a gyülekezetben, ünnepélyeken és csendesesen önmagamba roskadva. Közösségünkért, tépelődő álmatlanságban. Népemtől távol, a veszedelem félelmében. Mindig felelt Isten. Idős ember vagyok, és 17 éves korom óta hűségesek vagyunk egymáshoz, Isten és én. Általában hajnalban, 4 órakor kezdődik az „imaóráam.” Akkor semmi nem zavar, a telefon sem. Rá figyelek, és követem a tanácsait.

Ezekkel, az intim vallomásokkal nem „érdemeimről” kívánok beszélni, csak egyszerűen elmondom hitéletem egyik nagyon szerény és jelentős szegmensét. Nekem hiába bizonygatja bárki, szaporíthatja a szót a végtelenségig, Isten létében bizonyos vagyok. Aki tagadja Istent, azt én nem gyűlölöm, nem is nézem le, de végtelenül sajnálom. Sajnálom, mert a legdrágább értéket dobja el magától.

Szebeni Olivér

Ahol a kincsünk, ott a szívünk!

Egy indián, barátja meghívására,
Elutazott hozzá, a nagyvárosba.
Együtt rótták a zsúfolt utcákat,
Meg-megálltak, kirakatot bámultak.

Nemigen látott még ilyen kavalkádot,
Épületek falán, megannyi reklámot.
Emberek tömegétől feketéllett, az utca,
Gépkocsik sokasága közlekedett rajta.

Néztek jobbra, majd néztek balra,
Az indián megállt egy pillanatra:
S az egyik útszéli fa tövében,
Egy kis tücsök ciripelte éppen.

A barátja ámulva csodálkozott,
E nagy zajban, mindezt, hogy hallhatod?
Valamit szeretnék megmutatni még,
Egy marék aprópénzt, hadd szórjak szét.

Az indián elszórta, a sok pénzt,
Csörömpölve gurult az szanaszét.
Volt, aki erre a fejét felkapta,
S volt, aki rohant, hogy felkapkodja.

Kiderült hát, mit takar a belső,
Sokaknak a pénzszerzés az első.
Bármilyen hangos, az autók túlkölése,
Felkapják a fülüket, a pénz csengésére!

Nem mindegy tehát, hogy mit gyűjtünk,
Életünk során, mi lesz a mi „kincsünk”!
Örök igazság ez, és ezt ne feledjük,
Hogy ahol a „kincsünk” ott a mi „szívünk”!

Kiss Frigyes

A SZERETET ISTENE

nyilvánult meg Jézus Krisztusban.
Ahogy a Földre született és már 12

éves korában rendkívüli bölcsességgel rendelkezett, majd a bemerítkezésekor hangzó égi szózat, gyógyításai és tanítása mind azt bizonyítják: egyedülálló, Istent – akit Atyjának nevezett – és embertársait végletekig szerető személyiség volt. Egész életében arra törekedett, hogy megváltoztassa a korábban kialakult Istenképet, mely egy szigorú, kemény törvények betartását megkövetelő és minden bűnt megtorló, félelmetes Istenkép volt. Jézus másféle, egy szerető szívű, irgalmas és megbocsátásra kész mennyei Atya képét mutatta be életével, tetteivel. Tőle tudja a kereszténység: Isten a Szeretet, ami és Aki a leghatalmasabb, mert a Teremtés is Szeretetből fakadt. Isten ugyanis önmagán kívül is boldogságot kívánt létrehozni. A kialakuló anyagvilágban megjelenő Életet azonban sok veszély fenyegeti, de Isten irgalmas szeretete mindig segíti teremtményeit, így az Élet mindezidáig fennmaradt a pestis, kolera, fekete himlő és egyéb járványok és az öldöklő háborúk, földrengések és más természeti csapások dacára is. Napjainkban a Covid-19 nevű vírus fenyegeti ez emberi életet, okoz súlyos szövődményeket és halált is. A különös az, hogy nem élőlény, mert nincs anyag-cseréje, csupán egy molekula-halmaz,, ezért lehet, hogy mesterséges képződmény, ami egy eszköz lehet azok számára, akik túl soknak találják az emberiség létszámát a Földön. Hála Istennek, vannak nagy-tudású orvosaink, kutató biológusaink, akik élen jártak egy vakcina kifejlesztésében, ami kiváltja az Isten által belénk oltott antitest-reakciót, ami

elpusztítja a vírust és így nem betegszünk meg. Ne felejtsük: az egész folyamat egy lehetőség, amit tudósaink kiolvastak a természetbe beírt információkból: ha nem volnának antitestek, akkor hatástalan lenne bármilyen vakcina. Imádkozunk a világon élő fele-barátainkért, hogy ne kapják el a fertőzést, vagy gyógyuljanak meg, ha már elkapták! Ne feledkezzünk meg a Szerzett Immunhiányos (AIDS) betegekről sem, imáinkban hordozzuk őket is, számukra hatástalan a vakcina, de Isten könyörülő szeretete nekik is adhat megoldást. „Az Atya és én egy vagyunk!”-mondta Jézus.

Rumbold Gyula

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Cipősdoboz 2020

Nagy élmény volt részt venni a Corvin Plázában kialakított gyűjtőponton a cipősdoboz ajándékok átvételében.

Sok örömteli találkozásban volt részünk: az adományozók szeretettel és lelkesen adták át az összeállított dobozokat, többen érdeklődtek arról, hogy hová fog kerülni az ajándék. December 22-én az összegyűlt ajándékok egy részét (kb. 150 cso-

magot) Karádra szállítottunk, ahol a helyi óvodás és általános iskolás gyermekek kapták meg. Jó hogy szolgálatunkkal másoknak örömet okozhatunk!

Liptai Gábor

Baptista Menedék Szolgálat liptaig@gmail.com

"...Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség..."

Filippi 1:21

Leskó Lajos testvért, hű szolgáját, 2021.január 2.án 87 éves korában az Úr magához vette! Felesége, Leskó Lajosné Erzsébet 2 éve halt

meg az Úrban. Lajos testvér a Csepel Művek felelős tűzvédelmi vezetője volt. Amikor a rendszerváltás bekövetkezett, Őt is leépítették és ez nagyon megviselte. Kórházba került és ott Isten adott egy betegtársat aki bizonyoságot tett az Úr Jézus Krisztusról, ez a személy az Ó utcai gyülekezetbe járt. Leskó Lajos testvér Istenbe és az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet nyert. Elkezdett járni az Ó utcai Keresztyén Testvér Gyülekezetbe. Drága testvéreket adott ajándékba az Úr Lajos testvérnek és feleségének. Együtt mentek hitméllyítő alkalmakra nyaranta Szépmárára, Dömösre, kapcsolatuk volt a Bethániával. Lajos testvér Adventista Teológiára járt. Amikor már kezdett gyengülni azt mondta, Karscsi testvér én átjövök a József utcába, mert én a Szigony utcában lakom, közel van a József utcai Ke-

resztyén Testvér Gyülekezet. Így lett tagja a József utcai Baptista Gyülekezet Nyugdijas Klubjának is. Rendezvényekre át mentünk az Ó utcába is: Aliánsz Imahétre, húsvéti konferenciára. Lajos testvér vezette le az utóbbi időben az imaórákat, úrvacsorára Ő hozott ígét és leve-zette az alkalmakat. Nagyon jól érezte magát a mi közösségünkben, építőleg volt jelen. Szerette az éne-keket, Isten népét! Lajos testvér sokat imádkozott, jókedvű volt és nagyon szerette az Urat. Utoljára azt mondta nekem, fel vagyok ké-szülve, hogy az Úrhoz menjek! Áldott az emlékezete közöttünk!

Kecskés Károly

Uram, akit Te szeretsz

János 11:3

Egy mondat:Uram, akit Te szeretsz,
Száz kérdést nyit meg bennem.
Mi ez? Hit? Vagy végtelen önzés?
-Kutatva kérdi lelkem.
Felmagasztosulhatok-e én,
Hogy Jézus szeressen?
Vagy lehetek annyira hitvány,
Hogy teljesen megvessen?
-Ahogy az igen és nem között
Magam mérlegre dobom:
Boncolgatom a szeretethez
Nekem miért is van jogom...
Bár súlyaim a serpenyőben,
Megoldani mégsem tudom.
Ezért e nagy kérdést Őreá,
A Szeretetre bízom.
Belőle csak egy morzsát kérek,
Mely után mohón kapok.
Kik karéjjal kapják: unják azt,
Melytől én boldog vagyok.
E szeretet nem vet meg engem:
Felemel az Istenhez.

Ki Benne magát adja nekem,
S lehajol az emberhez.
Míg imádkozva várok Rá,
Ő hozzám jön, Lázárhoz?
S én, a meggyógyított lélek,
Leborulok lábához.

Tamaska Gyula

Megszületett

- Fél Szabolcs és Bukovszky Klára,
Fél Zoé Nikolett nevű leánygyerme-
ke 2020. október 26-án. (3670
gr és 55 cm)
- Weisz Patrik és Bögös Nóra,
Weisz Dorottya nevű leánygyerme-
ke 2020. december 29-én (3650g és
55 cm)
- Huszta András és Acsai Gyöngy-
vér, Huszta Elena nevű gyermeke
2021. január 6.án (3000g és 52
cm).

**Az alábbi igei üzenettel kívánjuk
a gyermekekre és szüleikre Iste-
nünk áldását!**

„Áldjon meg tégedet az Úr, és őriz-
zen meg tégedet.” (Mózes IV. köny-
ve:6:24)

szerkesztő

Innen – onnan

Együttérző szeretet

Egyszerű hétköznap volt. A gyere-
kek busszal érkeztek az iskolába. A
megszokott izgatott lármázással üd-
vözölték egymást. Belepillantottam
az óravázlatomba, és úgy éreztem,
remekül felkészültem a mai napra.
Tudtam, jó nap lesz és sok mindent

el tudok majd végezni. Elfoglaltuk a helyünket az asztalnál és belefogtunk egy kellemes olvasóórába. Az első napirendi pontom az volt, hogy ellenőrzöm a munkafüzeteket, megnézem, mindenki megcsinálta-e a feladott házi feladatot. Amikor Karcsihoz értem, láttam, hogy lehajtja a fejét, el akarta takarni előlem félig üres füzetét. Megpróbált elbújni előlem, a jobb oldalamba ült. Természetesen megnéztem hiányos munkáját és közöltem vele: Karcsi ez nincs befejezve. Életemben nem láttam még gyereket ilyen könyörgő tekintettel nézni, amikor azt mondta: - Nem tudtam befejezni tegnap este, mert édesanyám haldoklik. Az ezután következő sírógörcs az egész osztályt megdöbbenetett. Most már nagyon boldog voltam, hogy mellettem ült. Megöleltem, és a fejét a szívemre szorítottam. Semmi kétség nem fért hozzá, hogy Karcsi rettenetesen bánkódott, annyira bánkódott, hogy attól féltem, a kis szíve megszakad. Zokogása visszhangzott az osztályteremben, és patakzottak a könnyei. A gyerekek könnybe lábadt szemekkel, néma csendben ültek. Az egyik gyerek zsebkezdőért futott, miközben én még szorosabban szívemhez öleltem apró testét. Éreztem, hogy drága könnyei eláztatják a blúzomat. Az én kétségbeesett könnyeim a fejére záporoztak. Felmerült bennem a kérdés: Mit tehetek egy gyerekért, aki elveszíti az anyját? Csak egyetlen válasz jutott eszembe: Szeretni kell őt...éreztetni vele, hogy fontos...Vele kell sírni. Úgy tűnt, mintha fiatal élete összes mélysége felszínre tört volna, és én aligha tudtam rajta segíteni. Visszanyelve

könnyeimet az osztályhoz fordultam. Mondjunk egy imát Karcsiért és édesanyjáért. Ennél buzgóbb ima sohasem szállt az ég felé. Kis idő múltán Karcsi felnézett rám, és azt mondta: Azt hiszem, most már minden rendben lesz. Szívéről legördült a teher. Később, aznap délután Karcsi anyja meghalt. A temetésen, a ravatalozóban Karcsi elém szaladt, hogy üdvözljön. Úgy tűnt, mintha várt volna rám, mintha tudta volna, hogy jövök. A karjaimba omlott, és egy darabig ott maradt. Mintha erőt és bátorságot merített volna, mielőtt odakísért a koporsóhoz. Aznap este, amikor lefeküdtem, hálát adtam Istennek, amiért rávezetett, hogy félretegyem az óravázlatomat és a szívembe zárjam egy gyerek megtört szívét.

Közreadta:H.A

FŐNEVEK ÉS HATÁROZÓSZÓK

Sok évvel ezelőtt egy általános iskolai tanárt arra szerződtettek, hogy látogassa a gyerekeket egy hatalmas város kórházaiban. Az volt a feladata, hogy korrepetálja a beteg diákokat, nehogy túlságosan lemaradjanak a tananyaggal, mire visszatérnek az iskolába. Egyszer ez a tanár kapott egy hívást, hogy menjen be egy bizonyos gyerekhez a kórházba. Felírta a kisfiú nevét, a kórház címét és a szobaszámot. A gyerek tanára a következőket mondta neki telefonon: - Éppen a főneveket és a határozókat tanuljuk. Hálás lennék, ha segítene neki megcsinálni a házi feladatokat, nehogy túlságosan lemaradjon. A látogató tanár csupán a

fiú szobája előtt döbbsent rá, hogy a kórház égési osztályán van. Senki sem készítette fel az ajtó túloldalán eléje táruló látványra. Mielőtt beengedték, steril kórházi köpenyt és fejrevalót adtak rá a fertőzések elkerülése végett. Meghagyták neki, hogy ne érjen hozzá sem a fiúhoz, sem az ágyához. Közel mehet hozzá, de csak a szája elé kötött maszkon keresztül beszélhet. Miután végzett a kötelező mosdással és felvette az előírt ruhadarabokat, mély lélegzetet vett és belépett a szobába. A fiú rettenetesen összeégett, és nyilvánvalóan erős fájdalmai voltak. A tanár kellemetlenül érezte magát, és nem tudta, mit mondjon, de ha már ott volt, nem futamodhatott meg. Végül nagy nehezen kibökte: Én kórházi látogató tanár vagyok, és a te tanárod küldött, hogy segítsék neked megtanulni a főneveket és a határozószókat. Miután végzett, úgy érezte, nem sikerült túl jól a foglalkozás. Másnap reggel, amikor ismét bement a kórházba, az egyik nővér a következő kérdéssel fogadta: – Mit csinált ezzel a fiúval? Mielőtt a tanár szabadkozhatott volna, a nővér félbeszakította: Félreértett. Aggódtunk a gyerekért, de amióta maga itt volt tegnap, teljesen megváltozott a magatartása. Küzd az életben maradásért, jól reagál a kezelésekre... olyan, mintha megint élni akarna. A fiú maga később elmondta, hogy mindaddig, amíg meg nem látogatta őt a tanár, teljesen feladta a reményt és úgy érezte, meg fog halni. Egy egyszerű felismeréstől hirtelen minden megváltozott. Az életét feladni készülő, súlyos égési sérüléseket szenvedett fiú örömkönnyekkel a szemében

mondta: Minek küldenének valakihez korrepetáló tanárt, hogy gyakorolja velem a főneveket és a határozószókat, ha az illető haldoklik, nem igaz?

Közreadta: H.A

Gondolatok – Idézetek

- "Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek" (Zsoltárok 119:77)
- A szabadság legmagasabb fokát akkor értük el, ha azt mondhatjuk: "Uram, legyen meg a Te akaratod!"
- Amikor bántanak, maradj csendben és hagyd, hogy Isten cselekedjen
- Isten tegye teljessé a jót, amit megkezdett benned.
- "Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!" (I.Kor.16:14)
- Töltekezz be azzal, ami épít, mielőtt betöltene az, ami rombol.
- -Egy barát olyan, akár egy téli lámpás: minél régebbi a barátság, annál erősebb a fénye.
- "Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tervei valósulnak meg." (Péld.19:21)

Gyerekszáj

Ötéves kislány kérdi a barátjától. – Mi a szeretet? A fiúcska így válaszol: – A szeretet az, hogy te mindennap kilopod a táskámból a csokit, és én mégis ugyanott tartom!

Tommi megint szófogadatlan, ezért megszidja az anyukája: – Ha ilyen rossz leszel, nem jutsz be a mennyországba! – De igen! Feleli a kisfiú. Majd ki - be rohangálok, és addig csapkodom az ajtókat, míg Szent Péter azt mondja: "Tomika, az ég áldjon meg, gyere be és maradj végre nyugton!"

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Sebők Györgyné
Ádány Vince és neje	Stubnya Tiborné
Hetzke József és neje	Szabó Mária
Husza Tibor és neje	Szebeni Gyuláné
Kántor Ida	Szikszai Lajosné
Kovács László és neje	Szűcs Borbála
Németh Györgyné	Tóth Mihály (és lánya, Mirella)
Puskás Zoltán és neje	Verik Lajosné
Ráduly Emilné	Vékony Józsefné
Rumbold Gyula	Vida Sándorné

"Mert te Uram jó vagy és kegyelmes, és nagy irgalmasságú mindazokhoz, akik hozzád kiáltanak..."
(Zsolt.96:5)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink cí-

me, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Hirdetés

Kérjük a Testvéreket, hogy a járványhelyzetre tekintettel adományait elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára.

Missziós adakozást: Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma:

OTP Bank:11708001-0052126-

Anyagi Gondoskodás Alapba, ameddig a koronás helyzet fennmarad:

BUDAPEST JÓZSEF UTCAI BAPTISTA

10100716-49314400-01005005

Budapest Bank

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára